

ských má trvati pět roků, porušil ustanovení § 32-III. zák. na ochr. rep. Tímto předpisem je stanoveno, jak dlouho může trvati ztráta čestných práv občanských, a to:

1. pokud jde o způsobilost k nabytí nebo k opětnému nabytí akademických hodností a povolání, pro něž je taková hodnost podmínkou, do vykonání trestu;

2. pokud jde o způsobilost k nabytí nebo k opětnému nabytí ostatních práv uvedených v § 32-II. čís. 1 zák. na ochr. rep., po dobu, kterou určí soud od tří do deseti let;

3. pokud jde o ztrátu práva voliti a volen neb povolán býti k veřejné funkci neb hlasovati ve věcech veřejných, tři léta.

První soud však uložil obžalovanému tuto ztrátu u všech uvedených práv občanských na pět let, ačkoliv podle cit. předpisu ztrátu práv sub 1. a 3. uvedených lze uložit jen na dobu nahoře zmíněnou a kratší, než na jakou ji uložil první soud. Tím právě porušil cit. zákonné ustanovení, jež ve směru tom neponechává místo volné úvaze soudu a vykročil tak při vyměřování trestu ze své moci trestní. Učinil tak v neprospěch obžalovaného, ježto mu protizákonně prodloužil dobu uvedeného vedlejšího trestu. Žavinil tedy zmatek podle § 281 čís. 11 tr. ř., jehož je dbáti vzhledem k ustanovení § 290 tr. ř. z povinnosti úřední, an stěžovatel jej nevytýká. Bylo proto zrušiti napadený rozsudek ve výroku o době trvání ztráty čestných práv občanských, pokud tímto výrokem bylo porušeno ustanovení § 32 zák. na ochr. rep., a nahraditi jej výrokem v enunciatě uvedeným.

Čís. 4953.

Zmatek čís. 11 § 281 tr. ř., povoleno-li odsouzenému pro přečin čl. III. zák. čís. 142/1868 podmíněné odsouzení, ač bylo podle § 35 zák. na ochr. rep. vyloučeno pro trestný čin, spáchaný obsahem dotyčného tiskopisu.

(Rozh. ze dne 20. března 1934, Zm I 351/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 26. ledna 1933, pokud jím byl obžalovanému Františku M-ovi povolen podmíněný odklad výkonu trestu, zrušil napadený rozsudek v tomto výroku a obžalovanému podmíněné odsouzení nepovolil.

D ů v o d y :

Napadeným rozsudkem byl uznán obžalovaný Václav F. vinným, že dne 30. dubna 1932 v A. rozdával mimo místnosti k tomu ustanovené leták »Heraus zum roten Kampf — Mai 1932«, jehož obsah zakládá zločin výzvy k trestným činům podle § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep. a přečin výzvy k neplnění zákonných povinností podle § 15 čís. 1 téhož zák. Obžalovaný František M. byl uznán vinným, že dne 28. dubna 1932 Václavu F-ovi ony letáky dal s příkazem, aby je rozšiřoval. V činu obžalovaného Václava F-e shledal první soud skutkové podstaty přečinu zanedbání povinné pozornosti podle čl. III. čís. 3, 5 zákona ze dne 15.

října 1868, čís. 142 ř. zák. a podle § 42 zák. na ochr. rep. a přestupku podle § 23 tisk. zák., v činu obžalovaného Františka M-a spoluvinu ve smyslu § 5 tr. zák. na obou těchto trestných činech. Obžalovanému Františku M-ovi — jehož jedině se týká zmáteční stížnost veřejného obžalobce — uložil za uvedené činy trest tuhého vězení na pět dní, zostřeného jedním postem a pokutu 100 Kč (v případě nedobytnosti dalších 48 hodin tuhého vězení) podmíněčně na 2 roky. Zmateční stížnosti napadající právě výrok o povolení podmíněčného odkladu výkonu trestu obžalovanému Františku M-ovi nelze upřít oprávnění.

Při odsouzení pro přečin zanedbání povinné pozornosti podle čl. III. zákona ze dne 15. října 1868, čís. 142 ř. zák. a důsledně i při odsouzení pro spoluvinu na tomto přečinu je podle výslovného ustanovení § 42-III. zák. na ochr. rep. podmíněčný odklad výkonu trestu vyloučen — je-li podle § 35 zák. na ochr. rep. vyloučeno podmíněčné odsouzení pro trestný čin, spáchaný obsahem tiskopisu, ohledně něhož povinná péče byla zanedbána. Předpis § 35 zák. na ochr. rep. pak vylučuje podmíněné odsouzení u osob starších osmnácti let vždy, jde-li o zločin podle zákona na ochranu republiky vůbec. V tomto směru neponechává zákon místo volnému uvážení soudu. Když tedy přes to, že obsah letáku, k návodu obžalovaného Františka M-a rozšiřovaného, zakládá skutkovou podstatu zločinu podle zákona na ochranu republiky, a přes to, že jmenovaný obžalovaný byl v době činu starší osmnácti let, povolil mu první soud podmíněný odklad výkonu trestu, porušil ustanovení § 42-III. zák. na ochr. rep., vykročil ze své moci trestní a zavinil zmatek podle § 281 čís. 11 tr. ř. Bylo proto zmáteční stížnosti veřejného obžalobce vyhověti, zrušiti rozsudek prvního soudu ve výroku o povolení podmíněčného odkladu výkonu trestu obžalovanému Františku M-ovi uloženého a vysloviti, že se tomuto obžalovanému odklad ten nepovoluje.

Čís. 4954.

Pojem »za účelem soutěže« podle § 27 zák. čís. 111/1927.

Účel soutěže mohou sledovati i zájmové boje, jež mají sloužiti celému stavu živnostenskému (opatření směřující k obraně).

Zákon nevyžaduje výlučnost úmyslu k soutěži směřujícího; stačí, že pachatel vedle jiného úmyslu zlehčoval i za účelem soutěže.

(Rozh. ze dne 21. března 1934, Zm I 724/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmáteční stížnosti soukromé obžalobkyně do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 16. března 1933, pokud jím byl obžalovaný podle § 259 čís. 2 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro přečin zlehčování podle § 27 zákona proti nekalé soutěži, zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu první stolice, by ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Z d ů v o d ů:

Nalézací soud odůvodňuje zproštění obžalovaného především úvahou, že brožura nebyla vůbec vydána za účelem soutěže. Soud vylučuje